

บันทึก

เรื่อง การนับวันราชการติดต่อกับข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข ๔ นาย

ได้พิจารณาเรื่องของข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข ๔ นาย ที่ขอให้นับวันราชการอันมีกำหนดหลายปีในตอนที่ยังติดอยู่กับกระทรวงกลาโหมและกระทรวงทหารเรือติดต่อกับตอนสังกัดใหม่ เพื่อประโยชน์แห่งการคำนวณเบี้ยบำนาญตามที่คณะรัฐมนตรีสั่งมาเสร็จแล้ว ตามท้องเรื่อง ปรากฏว่า

๑. ข้าราชการทั้ง ๔ นายนี้ไม่เคยมีความประสงค์ที่จะลาออกจากราชการเลย เป็นแต่ยินยอมในการที่จะโยกย้ายจากกรมหนึ่งไปยังอีกกรมหนึ่งเท่านั้น

๒. เป็นที่เห็นได้ชัดแจ้งว่า ในการที่ข้าราชการเหล่านี้ลาออกนั้น ย่อมเป็นแต่เพียงที่จะยังให้เกิดความสะดวกในการที่จะโยกย้ายจากกรมหนึ่ง (กระทรวงกลาโหมและกระทรวงทหารเรือ) ไปยังอีกกรมหนึ่ง (กรมไปรษณีย์โทรเลข)

๓. การโยกย้ายกันนี้ก็มิได้เป็นไปโดยที่ข้าราชการทั้ง ๔ นายนี้เป็นผู้ร้องขึ้นเอง แต่หากเป็นไปโดยที่ถูกร้องขอ (หรือบางทีทางการต้องการ) ให้เขายอมโยกย้ายไปเพื่อเห็นแก่ประโยชน์แห่งราชการอันเป็นการเร่งร้อน

๔. การที่ข้าราชการเหล่านี้ลาออกดูออกจะเป็นการแน่ชัดว่าได้เป็นไปโดยถูกร้องขอ โดยที่เห็นว่าคงเป็นทางที่ถูกต้องชอบด้วยทางการแล้ว ในการที่จะโยกย้ายจากกรมหนึ่งไปยังอีกกรมหนึ่ง ดูเหมือนว่าในกรณีของข้าราชการเหล่านี้ วิธีขอยืม ซึ่งเคยใช้กันอยู่ ในเรื่องทำนองเดียวกัน โดยให้ข้าราชการซึ่งสังกัดซึ่งอยู่กับกรมหนึ่งไปทำงานสุดแล้วแต่กรมอีกกรมหนึ่งจะสั่งให้ทำ มิได้ทำงานให้แก่กรมสังกัดของตนเลยนั้น มิได้นำมาใช้ในเรื่องนี้

๕. ดูน่าจะเป็นดังนี้มากที่สุดทีเดียว คือว่า ข้าราชการทั้ง ๔ นายนี้เมื่อย้ายไปอยู่กรมไปรษณีย์โทรเลขคงจะไม่ได้รับบอกแล้วว่า การที่ได้ลาออกมานั้นทำให้ขาดบำนาญตามจำนวนวันราชการในกรมสังกัดเดิม

๖. ข้อต่างๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าจะถือว่าข้าราชการทั้ง ๔ นายนี้ได้ลาออกโดยลำพังใจสมัครของตนเอง ตามความหมายแห่งมาตรา ๑๒ (ฆ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๗๑ หาได้ไม่อย่างน้อยที่สุด จะต้องระลึกให้มากถึงข้อที่ว่า ข้าราชการเหล่านี้จำใจต้องลาออกและที่มิได้รับแจ้งให้ทราบถึงผลแห่งการที่ลาออกว่าจะมีอย่างไรนั้นเลย

๗. ข้อที่ว่าการโยกย้ายมิได้ทำไปเป็นทางราชการดังที่กล่าวไว้ในหนังสือของกระทรวงเศรษฐการนั้น ก็ไม่มีอะไรนอกจากแสดงว่าเป็นความผิดของกรมที่เกี่ยวข้องนั่นเอง รัฐบาลจึงพึงเป็นผู้รับผิดชอบแห่งความผิดนั้น และอย่างไรก็ตามจะเอาเรื่องนี้มาใช้เป็นปฏิกฤษแก่ข้าราชการทั้ง ๔ นาย ซึ่งได้รับความเสียหายจากการนั้น และเป็นผู้ไม่มีส่วนที่จะต้องรับผิดชอบด้วยหาได้ไม่

๘. ข้าราชการทั้ง ๔ นายนี้ได้ถูกคัดเลือกให้ย้ายไปอยู่สังกัดใหม่เนื่องจากเป็นผู้มีความสามารถ และมีภูมิรู้ในทางเทคนิค ควรพิจารณาถึงข้อนี้ด้วย เพราะฉะนั้น ในแง่ทางความยุติธรรมน่าจะเป็นนโยบายที่สมควรที่กระทรวงการคลังจะถือโอกาสใด ๆ ให้ความสะดวกยอนับวันราชการเพื่อคำนวณบำนาญโดยพิจารณาถึงเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นด้วย ไม่ใช่ในทางที่จะไม่ยอมให้นับวันราชการติดต่อกันเสียเลย

(ลงชื่อ) อาร์.กียอง

คณะกรรมการกฤษฎีกา

วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๗๘